

— 15 лева, господине !

Французинътъ, като чулъ такава висока цѣна за една кола дърва, поклатилъ глава и помолилъ да му отстъпятъ дървата по-ефтино, но проклетиятъ дърваринъ не отстъпилъ ни стотинка.

Клетиятъ баща, като не искалъ да умори дѣцата си отъ студъ, далъ му най-послѣ 15 лева и взелъ дървата.

2.

Зарадваниятъ дърваринъ, като спечелилъ толкова пари, влѣзалъ въ ближната кръчма и заповѣдалъ да му донесатъ хлѣбъ, сирене и вино. Като седналъ да яде, той започналъ да се хвали, че сполучилъ да излъже единъ французинъ и че само за една кола дърва, които струватъ три лева, той вземалъ 15 лева.

Кръчмаринътъ не харесалъ това, но си мълчалъ. Когато дърваринътъ изпилъ и послѣдната си чашка вино, попиталъ :

— Колко ти дължа ?

— 15 лева, отговорилъ кръчмарътъ.

Дърваринътъ се разсърдилъ и почналъ да се кара и да псува, за дѣто му искали толкова пари за едно просто едене. Стопанинътъ спокойно му отговорилъ, че еденето и пиенето сж негови, затова трѣба да му се заплатятъ, колкото поиска той.

Тукъ двамата не можли да се съгласятъ и отишли при сѣдията. Когато и сѣдията научилъ, какъ немилостивиятъ дърваринъ излъгалъ бѣдния французинъ, рѣшилъ така: „Дърваринътъ трѣба да заплати 15 лева на кръчмарина“.